

937. 2. Beh. af Lov, om Forandr. i og Tillæg til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. M.

938

1) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Udpantning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig.

2) Tredje Behandling af:

Forslag til Lov om Brandvesenet i Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn.

Mødet hævet Kl. 7.

Tre og fyrgetyvende Møde.

Onsdagen den 19de Marts 1873, Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er paa de Herrens Møder ombelt Forslag til Lov om Forandring i og Tillæg til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. M. af 29de December 1857, saaledes som Lovforslaget er vedtaget ved 2den Behandling her i Thinget. — Vædringsforslag til 3die Behandling af denne Sag bedes indleverede i Bureauet inden Lørdag Middag Kl. 12.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: Forslag til Lov om Udpantning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Sp. 773 ff.)

Der var til denne Behandling intet Vædringsforslag stillet. Lovforslagets samtlige Paragrafer sattes under Forhandling.

Nellemann: Jeg skal tillade mig at gjøre et Spørgsmaal til den høitærede Justitsminister. Jeg har bragt i Erfaring, at efter Nøgles Mening skulde Lovforslagets § 5 være at forstaa saaledes, at det berøede paa Rekvirenten, om en Udpantningsforretning skulde foretages af Fogden eller af Sognefogden, idet nemlig den af disse, som han valgte at henvende sig til, skulde være pligtig til at foretage Forretningen. Jeg

for min Part kan ikke anse denne Fortolkning for rigtig; men, dersom den var rigtig, vilde det vistnok være en meget mislig Bestemmelse, der indeholdes i § 14 om Gebyrerne, idet nemlig i saa Fald det Resultat vilde kunne fremkomme, at Fogden maatte rejse flere Mil ud i Jurisdiktionen for at foretage en Udpantning, for hvilken han, naar det var en ringe Sag under 50 Rd., ikke skulde have andet Gebyr end 16 Skilling, og hvert af hans Bidner 8 Skilling — for ikke at tale om de temmelig betydelige Rejsomkostninger, som i de fleste Tilfælde ogsaa ville komme til at hvile paa Fogden. Jeg tror som sagt ikke, at denne Fortolkning er rigtig, men, hvis det maatte antages, at Paragrafen skulde fortaas saaledes, tror jeg, at Meget vilde tale for, at man maatte se at faae et Vædringsforslag stillet til næste Behandling af Sagen; jeg har ikke villet stille noget Vædringsforslag til denne Behandling, fordi jeg, som sagt, først vilde høre den høitagtede Justitsministers Mening. Hvis han nemlig maatte være enig i, at § 5 ikke kan forstaaes saaledes, vil der formentlig ikke være nogen Grund til at stille et saadant Vædringsforslag. Der staar i § 5 kun dette, at „naar Rekvirenten afgiver Begjæring om Udpantning, forsynet med Paategning om den i Overensstemmelse med foregaaende Paragraf stete Forkyndelse, henholdsvis til Fogden eller Sognefogden, skulle disse efter Fristens Udløb, uden ufornøden Henstand iærksette Udpantningen“, Andet staar der ikke. Det forekommer mig ikke, at man i disse Ord kan indlægge, at Fogden skulde være forpligtet til i egen Person at udføre Forretningen, blot fordi Rekvirenten henvender sig til ham. Det forekommer mig ikke at kunne være tvivlsomt, at Lovens Mening kun er, at den af disse, som Rekvirenten henvender sig til, skal sørge for, at Forretningen sker, saaledes altsaa at, naar Rekvirenten henvender sig til Fogden, saa vil dette kun medføre, at Fogden maa drage Omsorg for, at Forretningen iærksettes enten af ham selv eller af Sognefogden. Grunden, hvorfor man har sat Pris paa Bestemmelsen, er vistnok den, at den indeholder den Bekvemmelighed for Folk ude i Jurisdiktionerne, at de ikke behøve at rejse til Fogden for at rekvirere Udpantning, men kunne henvende sig umiddelbart til Sognefogden, naar han er nærmest ved Haanden. Anden Betydning end denne, jeg her har nævnt, synes jeg ikke kan indlægges i Paragrafen, og hvis man maatte være enig deri, er der vistnok ingen Grund til at stille Vædringsforslag; men skulde man mene det Modsatte, ly-